

ԵՐԵՎԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյանիս խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлис, Редакция «Мшакъ».

Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տօն օրերից).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են

խաւքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԴՐԻ

(30-Դ ՏԱՐԻ)

ՆԵՐԿԱՅ 1902 ԹԻՖԼԻՍԻՆ

ՄՇԱԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԱՄԲ

աւելն օր, բացի տօներէն յաջորդող օրերէնց:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆԱԿԱՆ. ՄՇԱԿԻՆ տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն եւ մէկ եւ տասն
ամսականը՝ 9 ռ., ինն եւ ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ
ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ. եւ մի
ամսականը՝ 1 ռուբլի:

ՊՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Աւելն օր, բացի տօներէն յաջորդող օրերէնց
ամսականը՝ 7 ռուբլի. եւ օրացայտի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի եւ
բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

ՄՇԱԿԻՆ ԳՐՈՒՄ ԿԱՐԵՐԻ ԵՒ ՊՐԱԿԱՆԱԿԱՆ (Բաղադրանքաւ եւ Բարձրակարգ փողոցների
անկիւն), իսկ ԲԱԳԻՆՈՒՄՆ. Դաւթեանի մօտ:

Կայարարութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար եւ առհասարակ նամակ-
ներ եւ ծրարներ ուղարկելիս, պէտք է գիտնել հետեւեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция
«МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

ԱՊՍՈՒԿ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

Տիկին Սրբուհի, Դարեգին եւ Ռուբին Երեցեանները խորին չորհրդակալութիւն են
յայտարարում բոլոր այն հոգեւորական եւ աշխարհական անձերին, որոնք պատուեցին հան-
գուցեալ

ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ԵՐԻՅԵԱՆԻ

յայտարարում իրանց ներկայութեամբ, նամակներով ու հեռագրերով:

1—1

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Կարելի է գործել. — ՆԵՐԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Նամակ Երեւանից. Նամակ Բաղդադից. Նամակ
Երազմանից. Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱԿԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Պարսկաստանից. Արտա-
սան լուրեր. — ՀԵՌԱԳԻՆՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒ-
ԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Թիւրքմանի-
ստանի:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԹԻՒՐԻՍԱՑՈՒԹԻՒՆ

(Կարճ ծախքներ)

Մի ամենախաղաղ եւ խուլ երկրում, որպի-
սին է Զուլայի եզերքը, գտնվում է Սանկտ-
Պետըրբուրգը, չորսպատուած աւազոտ դա-
տարով մի փոքրիկ քաղաք, որ ունի իր հաս-
տատ օրէնքները, իր սեփական վարչութիւնը
եւ իր դպրոցը:

Իր լինելով, այդ քաղաքի արեւմտեան մա-
տակ, փարոսի մօտ գտնվող բլուրից լավում էին
երազմական ձիւք ձայներ. — հովուական արեւո-
ղայիներն էին: Եւ քիչ ժամանակից յետոյ,
պարզապէս զանգուրակները, վերադարձաւ
հայրենիքից նախկինը, որի ետեւից քաջ էին
պարզապէս փոքրիկ տաւարածները, որոնց մերկ ու
անուշ Թուրքիան ծածկված էին թանձր
հոտերով:

Պայծառները շտապով դուրս եկան նախկին
տառաջի եւ ամեն մէկը տուն քնաց իր կովը, որի
ծնկը ուռած էին կաթից:

Քաղաքի հարաւային մասում կառուցած գի-
րարանում բնակում սովորական կարգադրու-
թիւններն էին անում. համարում էին բնակար-
աններին եւ փոխում էին պահապաններին:
Շուկաների գնդոցը եւ զինուորների խօսքերը
կառնվում էին միմեանց հետ:

Երկարակամ զինազոյն բանտը, չորսպատ-
ուած բարձր պարիսպներով, մի կողմից ծածկ-
ված էր կանաչադաղ զանաւորների, մինչդեռ

ԿԱՐԵՐԻ ԵՒ ՊՐՕԳՐԱ

Մեր քաղաքներում գտնվող պանդուխտ
վերադարձները, իրանց տները վերադառնա-
լով, իրանց հետ տանում են գիւղ իրանց
վատաւանդ փողի հետ միասին նաեւ զա-
նազան իրեր: Այդ իրերի ցուցակի մէջ
մենք գտնում ենք զանազան զարդեր, ձո-

չինութեան հակառակ երեսը, որը նայում էր
դէպի մեծ հրապարակը, ուր խոտը դեղին եւ
չորացել էր երաշխիք, — մերկ էր եւ սպանա-
ցող իր խորհրդաւոր դարձած:

Աւելի բարձր, դէպի աւազոտ դաշտը տանող
մեծ փողոցի վրա, քաղաքի մուտքի մօտ,
գտնվում է կողակների զօրանոցը՝ մի երկար
եւ ցածրիկ փայտեայ շինութիւն: Դոնի զաւակ-
ներն երգում էին իրանց մեղադրանքները երգերը,
որոնք դրուստում են իրանց լայնատարած
«ստեպները» եւ անձնաճակտ արշաւանները:
Երգերի ձայնը հասնում էր քաղաք եւ բնակիչ-
ները ասում էին. «Շուտով անձրեւ կը գա-
կողակները սկսեցին երգել»:

Երկրորդ յարկում, ուր բնակարաններն էին
պարզապէս համար, Հէյկի Հիւտօնէն կանգնած
էր իր պատուհանի մօտ: Վերջապէս կարմրու-
թիւնն արդէն անհետացած էր. նա կարող էր
հանգստութեամբ թարմ օդ ծծել, որովհետեւ
այդ տեսով բնակարանների վրա մեծ խտու-
թիւն չէին բանեցնում: Սրանք վտանգաւոր չա-
րագործներ չէին, ուստի նրանց պատուհան-
ներն էլ կրկնապէս էին:

Վաղը Հիւտօնէնի բնակարանների ժամ-
անակ պէտք է լրանայ, եւ նա կարող է տուն
վերադառնալ ու խոտը հաւաքել:

Հէյկի Հիւտօնէնի բնակարանը պար-
տաւերը մի քանի մարկի պարզը չը վճարե-
լու համար, այն էլ մի այնպիսի ժամանակ, երբ
նրա ներկայութիւնը շատ հարկաւոր էր գիւ-
ղական գործերի համար: Սկզբում այդ հանգ-
մանը խիստ բարկացրեց, բայց յետոյ նա
հանգստացաւ: Զիշտն ասած՝ նրանից ինչ կը
պակասի բնակումն անտեղից: Դրանով նրա բա-
րի համբաւը չի կորուր: Յամենայն դէպս նրա

թեր, զգեստներ, տան կահկարասիներ եւ
անուշեղէններ:

Բայց կայ մի կարեւոր իր, որ շատ սա-
կաւ դէպքերում է մտնում այդ ցուցակի
մէջ: Դա գիրքն է: Այդ իրը շատ հարկա-
ւոր է գիւղի համար, նրան մեծ դեր է
վիճակված ժողովրդական կեանքում: Նա
պէտք է նպաստէ գիւղացու նոր կենցաղը
գիտակցական եւ խելացի դարձնելու: Եւ
սակայն, դժբաղդաբար, գիրքը չէ մտնում
գիւղը այն չափով, որ կարողանար էական
գործ կատարել այնտեղ:

Մեր քաղաքների ինտելիգենտները կա-
րող էին այդ գործին օգնել, զարգացնելով
ժողովրդական համալսարանի գա-
ղափարը, որը այժմ համակրութիւն է գը-
տել ոչ միայն մայրաքաղաքներում, այլ եւ
գաւառական կենտրոններում: Գաղաքը իր
հանրամասնելի զատարկութիւններով, ժո-
ղովրդական թատրոնի ներկայացումներով,
խելացի գիւղացու ինտելիգենտները կազմակերպե-
լով, օգտաւէտ հրատարակութիւններ տա-
րածելով՝ պէտք է ընտելացնէ ժողովրդի
ստորին դասակարգերը գնահատելու կու-
րուրդական բաւականութիւնները:

Պանդուխտը շատ անգամ տարել է գիւղ
զանազան հիւանդութիւններ եւ շուրջ
կեանքի սովորութիւններ ու դրանցով վնաս-
ել իր գիւղին, փոխանակ օգտաւէտ լինե-
լու: Բայց երբ նա կը գնայ այնտեղ կու-
րուրդական ազդեցութիւնների մի որոշ
տրամադրութեամբ, կուրուրդական մի որոշ
պաշարով, այն ժամանակ նա կարող է
գիւղի մէջ սերմեր գցել աւելի բարեկիրթ
եւ խելացի կեանքի համար:

Իսկ քանի որ քաղաքի կեանքի կուրու-
րական օգտաւէտ մասը կը մնայ անմատ-
չելի պանդուխտի համար, զարմանալի չը
պէտք է երեւայ, եթէ գիւղը ոչ մի օգուտ
չունենայ քաղաքից, այլ եւ վնասվի:

Եթէ մեզինք շատերը չեն կարող գիւղե-
րը գնալ այնտեղ գործելու, գտնել աշխա-
տելին բարեբար ազդեցութիւն ունենալ
այն գիւղացիները վրա, որոնք ժամանա-
կաւորապէս գնում են քաղաքներ աշխա-
տանք որոնելու եւ իրանց նիւթական կա-
րիքների պակասը հոգալու:

Կինը եւ մեծ որդին գործերը մի կերպ կը կա-
ռավարեն մենք: Վաղն ազատութեան օրը կը
գայ, եւ նա օր առօր ներքինանում էր այդ
մտքից: Ի՞նչ տարբերակ ձեւ է այդ որ պարզ
ստանալու նպատակով մարդուն բնակ են նըս-
տացնում...

Հիւտօնէնը պարզեց իր թրած անգամները:
Այո, քիչ ժամանակից յետոյ այնտեղ կը լինի,
իր տանը, գերանդին ձեռքին դաշտում խոտը
կը հարի—ծփշտ:

Այս առաջին անգամն էր իր բնակարան-
ութեան ժամանակամիջոցում, որ նա մտա-
նում է ազատութեան մասին: Ի՞նչ օգուտ, եթէ
աւելի վաղ մտածէր: Սակայն ազատութեան
մտքն հետ նրա մէջ ծագեց մի ցանկութիւն,
մի նիւթական եւ չարչարող ցանկութիւն՝ ծը-
խելու...

Բնակարանների լինելը նա նոյն իսկ
ծխախոտի հոտն անգամ չէր առել. սա ամենա-
զաւանգիւրդ էր նրա համար: Եւ որքան նրա
մտածումները զանաւոր էր դէպի իր խրճիթը,
դէպի իր կինը եւ վեց երեխաները, այնքան
պարզ կերպով նա պատկերացնում էր, թէ ինչ-
պէս ընթերցելից յետոյ դառն առջեւ հասնում
էր... ծխում էր Այո, նա լսում էր, թէ ինչպէս
ծխախոտի ճրտմանով է չիւրուխի մէջ եւ տես-
նում էր, թէ ինչպէս երեկոյան մեղմ գիւղիւր
ծխի թուրմանը տանում էր դէպի ախոռատան
կողմը: Պատրանքն այնքան պարզ էր, որ նրա
բերանից սկսեց ջուր գնալ եւ չթմունքներ
զողորդալ:

Պահպանների թոււ կար եւ ի վան կու-
նակով կողակը, որ այս երեկոյ կանգնած էր
հիւտօնէնի արեւմտեան կողմը, երկնքանգ պահա-
կանցի առջեւ: Մինչդեռ գիւղերապանների խն-
դանքն անցնում էր անուշ, նա օրէնքով նշա-
նակած քառասուն քայլն էր անում պատի տակ,
կողակի թեթեւ հրացանն ուսին. բայց հենց որ
գիւղերապան խմբիկի հրացանների խողովակ-
ները վերջին անգամ պայտաւորեցին մայր մտնող
արեգակի տակ եւ չքայտն, ի վանք դէմ դրեց
պատին իր հրացանը, թուրացրեց նշանադրեստի
գոտին եւ յարմարութեամբ նստեց, մեկնելով
յուզնած ոտերը: Շատ էլ դուրեկան չէ կողակ
ինկը: Խուլ ձայնով նա սկսեց մրմռալ այն
երգը, որ իր ընկերներն երգում էին զօրանո-
ցում: Եւ նրա մտածումները թափառում էին
լայնատարած տափարակները, ուր ոլորվում էր
մի լայն գետ, որի զանազան գորշ գեղնա-
զոյն ալիքներն այնքան ծանօթ էին նրան, որ-
քան կարող էլ լինել հայրենիքի մի ջուր:

ՆԵՐԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՎԱՆԻՑ

Մարտի 15-ին

Երէկ յանկարծ լուր տարածվեց Կաթողիկոսի
Երեւան դպրո մասին: «Վեհափառ դպրոս է
ծագած աղմուկները դադարեցնելու, հակառակ
կողմերին հաշտեցնելու»: այս լուրերը սկսեցին
պտտել բերանէ բերան «Վեհափառ դպրոս է
անձամբ տեսնվելու պատգամաւորների հետ»,
ասել էր Սուքիաս արքեպիսկոպոսը: Յուզված
մտքերը խաղաղվեցին. ինքն Ամենայն հայոց
Կաթողիկոսը դպրոս է անձամբ քննելու իր փո-
խանորդի եւ իր ժողովրդի մէջ ծագած երկպա-
ռակութիւնը:

Եւ մարտի 14-ին, հինգշաբթի օր, երեկոյան
ժամը 4-ին, Վեհափառ Կաթողիկոսը մուտք
գործեց Երեւան: Պէտք է խոստովանվենք, որ
ոչ մի առաջնորդարան իր Վեհափառին ցոյց
տուած հիւրասիրութեամբ չէ կարող մրցել Ե-
րեւանի առաջնորդարանի հետ եւ ոչ մի թե-
մակալ այն ընդունելութիւնը չունի Կաթողիկո-
սի մօտ, ինչպէս Սուքիաս արքեպիսկոպոսը:
Օրը «տարածաժամ» լինելով՝ Վեհափառը հանգս-
տացաւ:

Ուրախ օրվայ առաւօտը սաստիկ ցեխոտ,
անձրեւային, մռայլ առաւօտ էր. ո՞վ էր գծվել
այդ եղանակին ոտը տանից դուրս դնել: Կառ-
քերը պանդուխտ, առաջնորդարան են տանում
իւր Կաթողիկոսից հրաւիրված մարդկանց: Կա-
թողիկոսը հրաւիրում է Թաթեւանի կաթա-
կատարներին, իր ուղարկութեան է արժանաց-
նում նրանց՝ պատուելով Երեւանի ժողովրդին
պատկանող բարեբար յիշատակը: Շատ բարի:
Բայց մի եւ նոյն ժամանակ չէ մոռացվում
Երեւանի յայտնի փաստարանը: Սուքիաս արք-
եպիսկոպոսը կանչեց եւ Կաթողիկոսին ներկա-
յացրեց այնպիսի մարդկանց, որոնց վկայու-
թիւնը իր շահերին պիտի ծառայէին, իսկ միւս
կողմը մոռացվել էր միանգամայն Սուքիաս
արքեպիսկոպոսի նախազանգութիւնից եւ նրա
ապօրինի հակաթողովրդական վարմունքից դժ-
գոհ պատգամաւորները խորհրդակցեցին ներ-
կայանալ Կաթողիկոսին, եթէ նա չուզենայ
կանչել եւ լսել նաեւ իրանց ձայնը, բայց շտա-
պելու կարիք չը կար: Նախ՝ որ անտանելի ե-

բախն անցուղաւք էր անում, նա օրէնքով նշա-
նակած քառասուն քայլն էր անում պատի տակ,
կողակի թեթեւ հրացանն ուսին. բայց հենց որ
գիւղերապան խմբիկի հրացանների խողովակ-
ները վերջին անգամ պայտաւորեցին մայր մտնող
արեգակի տակ եւ չքայտն, ի վանք դէմ դրեց
պատին իր հրացանը, թուրացրեց նշանադրեստի
գոտին եւ յարմարութեամբ նստեց, մեկնելով
յուզնած ոտերը: Շատ էլ դուրեկան չէ կողակ
ինկը: Խուլ ձայնով նա սկսեց մրմռալ այն
երգը, որ իր ընկերներն երգում էին զօրանո-
ցում: Եւ նրա մտածումները թափառում էին
լայնատարած տափարակները, ուր ոլորվում էր
մի լայն գետ, որի զանազան գորշ գեղնա-
զոյն ալիքներն այնքան ծանօթ էին նրան, որ-
քան կարող էլ լինել հայրենիքի մի ջուր:

Երեք տարի սրանից առաջ, տան եւ ութ տա-
րեկան հասակում, նա հետացաւ Դոնի ափերից:
Այն ժամանակից ի վեր նա ծառայում էր իւ-
րեւ զինուոր Սանկտ-Միքէլում, մի օտար երկ-
րում: Եւ այս երեք տարվայ ընթացքում նա
լաւ սովորեց տեղական լեզուով բոլոր հայհո-
յանքները, բայց ուրիշ բան չը սովորեց: Այդ-
տեղի զինուորի կեանքը հնչում էր՝ կանգնել իւ-
րեւ պահապան բանտի առջեւ, երբեմն մի քա-
նի զինավարժութիւններ, ձիավարութիւններ—
անա ամբողջ նրա գործը: Բայց թէեւ կեանքից
զանգատվելու առիթ չը կար, սակայն նրա տաք
արիւնն եռում էր անհամբերութիւնից, առա-
ւելագոյն երկար եւ մենակ ժամերի ընթաց-
քում, երբ նա ստիպված էր յետ ու առաջ
քայլել պահակաւորի առջեւ, մինչդեռ փառանդ
հիւսիսային գիւղեր խոր լուրթեամբ քողար-
կում էր փոքրիկ քաղաքը: Այս անգործ գիւղե-
րների ընթացքում, երբ ամեն ինչ լուծ էր լի-

զանազան բնույթի տուրքներ են երկրորդ թերեւս կաթնաղանձ կանգնել հրամայել, մասնաւորապէս որ նա մնալու էր մինչեւ երկուշաբթի առաւել լուր բաց թողնուից առաջնորդարանից: Եւ մինչդեռ մասնաւոր կերպով որոշվեց խմբով եւ կիրակի օրը ներկայանալ կաթնաղանձին, որքան կարելի է մեծ մագնիսներով, նոյն ցեղանոց, անձրեւային եւ մալլ օրվայ երեկոյեան, ժամը 9-ին, յանկարծ լուր տարածվեց, որ կաթնաղանձը արդէն գնաց: Այլ քեզ օյին: Ուրեմն ժողովրդին քնացրին, նրա գլխի տակ կակուղ բարձր դրին, եւ ժողովրդի մէջ առաջ եկած վրդովմունքն պատճառով այցելութեան եկած կաթնաղանձին ինքը մեղադրվող եւ աղմուկների պատճառ եղող Սուքիասը ներկայացնելով իր պատրաստած մարդկանց եւ խառնակութիւնների ամբողջ եղելութիւնը յեղաշրջելով՝ հարցը լուծեց եւ կաթնաղանձը նրա անմեղութեան մէջ համոզվելով՝ վերադարձաւ Էջմիածին:

ՆԱՄԱԿ ԲԱՅՈՒԻԾ

Մարտի 8-ին

Մեր գաւառական քաղաքներից գուցէ ոչ մէկի մասին այնքան չեն խօսում ու գրում, ինչքան Բաղուրի մասին, բայց մի բան, որը մոռացութեան է տրված, սակայն որ աւելի կարեւոր է՝ դա մի կարգին հայ գրավաճառանոցի պակասութիւնն է, եթէ չտեսնէք բացակայութիւնը: Նրա ձեռքը, Բաղուրի հինգ գրավաճառանոցներից երեքը պատկանում են հայերին, բայց դժբաղդ հայերէն գրքեր չեն պահում, եթէ չը հաշուենք հատ ու կտոր հեղինակութիւններ, որոնց ո՞վ գիտէ ինչ հրաշքով մեր գրավաճառները բարեհաճել են տեղ տալ իրանց խանութի մի մուտք անկիւնում: Մեր այս խօսքերը չեն վերաբերվում պ. Բուժիկի մասին, որի խանութիւնը հայերէն գրքեր աւելի շատ կան, բայց մի հանգամանք պարոնի գրավաճառանոցը դարձնում է անօգտակար ինտելիգենտ դասակարգի համար. դա պարոնի խուսափելն է իսկական գրքերից: Բուժիկի մասին խանութում կարելի է գտնել միմիայն Ալեքսանդրօպօլում հրատարակած հեքիաթներն ու երգերը կամ շատ-շատ Աղանեան քահանայի քահանայապետական գրական եւ հրատարակչական պտուղները, որոնք, ի դէպ ասած, մեծ քանակութեամբ տարածվում են բանտերում, դասակարգի մէջ, ի հարկէ լաւը չը գտնվելու պատճառով: Եթէ ասենք հայերէն գրքերը չեն տարածվում եւ մեր գրավաճառները չեն ցանկանում իրանց շահերը վրտանդի ենթարկել, դա կը լինի մի զրպարտութիւն, քանի որ լաւ գրքերը պ. Բուժիկի խանութի խանութում երբեք չեն սպասել գնողի: Եւ պարոնը ոչ մի անգամ առիթ չէ ունեցել զանգատելու: Ուրեմն ինչն է մեր միւս գրավաճառներին ստիպում խուսափել հայ գրքից՝ միմիայն ու միմիայն այն կարծիքը, թէ հայ գիրքը չէ վաճառվում, բայց դա սուտ է: Պատ-

հեցէք լաւ գրքեր եւ գնողները անպակաս կը լինեն: Հայ գրավաճառներից մէկն էլ պ. Սամսոն Թարութիւնեանն է, որից մենք, որպէս իստելիգենտ անձնաւորութիւնից, իրաւունք ունենք շատ բան սպասելու, սակայն պարոնի խիստ զգուշութիւնը հայերէն գրքերի հարցում նրա խանութը դարձնում է անօգտակար: Այսպէս, պարոնը սպասում է, որ իւրաքանչիւր նոր լուր տեսած գրքից նրանից դան ու պահանջներ գտնէ մի հարկւր մարդ, որ այնուհետեւ նա, նայելով բազմաթիւ, բերել տայ այդ գրքից. բայց դա ուղղակի մի քնասակար խաղ է հասարակութեան հետ, որովհետեւ մի քանի անգամ լսելով «չուտով կը ստանանք» պատասխանը՝ մարդ երկրորդ անգամ զգուշ է այդ ձգձգելուց եւ էլ չէ մտնում նրա խանութը: Այսպիսի պատասխաններով է գոնէ մեզ պարոնը ճամբել հետեւեալ դէպքերում, երբ մենք պահանջում էինք. Ա. Ահարոնեանի պատկերները, Որբունի, Չէյթունի անցեալից եւ ներկայից, Լէօի «Հայկական տպագրութիւն» 1 եւ II հ. Սուրբուհեանի «Պէպօ» եւ այլ աշխատութիւնները, Յ. Միքայելեանի «Դեռ» (Դեռ) պօսեման, Ա. Մատուրեանի «Բանաստեղծութիւններ», «Գրչի հանգանք», Լ. Տօրտօյի «Յարութիւն» վէպը եւ այլն... Երբ արդէն հայ գրքի գնողը ստանում է իր ցանկացած գիրքը թիֆլիսից կամ Վենետիկից, նորից-նոր միայն պարոնը բարեհաճում է բազարում գին ունեցող գիրքը բերել տալ: Երրորդ հայ գրավաճառը սուկ հայ վաճառական է: Այսպէս ուրեմն Բաղուրի գուրկ է հայ գրավաճառանոցից, իսկ ձեռնհաս մարդիկ անթիւ, անհամար... Ո՞վ կը լսէ մեզ...

Դ. Տէր-Դանիէլեանց

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Նոր-Նախիջեան, փետրվարի 15-ին

Նոր-Նախիջեանի դպրոցի հոգաբարձութիւնը հրատարակեց դպրոցի 1901 ուսումնական տարվայ տեղեկագիրը եւ աշխատեց այդ տարածել հասարակութեան մէջ ամեն տեղ: Դրա նպատակն էր հասարակութեան ուշադրութիւնը դարձնել եւ նրա համակրութիւնը գրաւել ղեպով այդ օգտակար հաստատութիւնը: Պ. Գր. Չալխուչեան «Մշակի» ծրագրով համարում «Alloz-Passez» վերնագրով մի ֆէլիետօն է նուիրել այն տեղեկագիրին, որի մէջ նա գտել է ամեն կայլէր, որ պ. Գր. Չալխուչեան քննադատել այդ տեղեկագիրը եւ ցոյց տար նրա գրական եւ բացասական կողմերը: Բայց նա, զգուշաբար, այդ չէ արել եւ ամբողջապէս ծանրացել է հայր Մուշեղի անձնաւորութեան վրա եւ ամբողջ մեղքը, եթէ միայն մեղք կայ, բարդել է նրա վրա: Եւ որովհետեւ մեղադրութեան կէտերի վերաբերմամբ եւ անմիջական մասնակցութիւն եւ ունեցել, ուստի թող ներվի ինձ տալ մի քանի բացատրութիւն, որոնք գուցէ անպատկեր եղել պ. Գր. Չալխուչեանին:

Ինչ հրացանը եւ, ժամանակ անցկացնելու նըպատակով, կոչեց ձեռք ձայնով պահպանների նշանախօսքը: Սուշա—ա—այ. Սուշա—լսվեց չորս ձայն բանտի չորս անկիւնից: Զօրանցում գնդապետը, լսելով իր զինուորների ձայնը, հանգստութեամբ կողքի վրա չուկելու անկողնում, մինչդեռ այս տեսակ անակրկալ աղմուկին անսովոր բանտարկեալները քնաթաթալ վեր թռան, գնդապետը ծանր շղթաները: Հէյկի Հիւտօնէի չղթանքների վրա երեւաց մի բարի ժպիտ, որ արտայայտում էր սէր եւ ամենաքնքշող զգացմունք՝ դէպք մի մերձաւորը, որ, երեւել, երբեք տեսնած չէր այդ չորս պատկերի մէջ, եւ կարացրեց իր բարի գլուխը պատուհանից, որքան կարող էր, եւ քաղցր շնչով կօզակին դիմեց Ֆիննեթին լեզուով: Ականջ զիւր, եղբայր. մի քիչ ծխախոտ ուղարկիր խեղճ ծերուկին, որը չնչում է միայն դատարկ օդ: Այս անսպասելի ձայնից զարմացած՝ կօզակը բարձրացրեց գլուխը, նկատեց բանտարկեալին եւ բարկութեամբ ձեռքով նշան արեց՝ չուտով յետ քաշվելու: Բանտարկեալներին նշան անելը խստիւ արգելված է. արանց եւ պահպանների միջեւ միակ թարգմանը հրացանն է: Բայց երբ ծերունին նկատեց պահպանի բերանի չիւրիւր, ուրախութիւնից չէր իմանում ինչ անել: Ուրեմն այդ դու եւ ծխողը, եղբայր. Ես քեզ ետապատիկը յետ կը դարձնեմ, ինչ որ

Երեւի պ. Գր. Չալխուչեանն էլ գիտէ, որ ամեն մի կողմից մարմին կազմում է իր ժողովրդի կայացած որոշումների արձանագրութիւնը, որը եւ վաւերացվում է անդամների ստորագրութեամբ: Դրա արդեւ հոգաբարձութիւնն էլ կազմում է վարկում: Մի եւ նոյն կերպով է կազմում եւ տարեկան տեղեկագիրը: Ո՞վ է կազմում ժողովի արձանագրութիւնը՝ կամ տեղեկագիրը՝ դա ոչ մի նշանակութիւն չունի: Մեր հոգաբարձական տեղեկագիրը կազմվել է բոլոր հոգաբարձուների եւ դպրանոցի տեսչի ներկայութեամբ, կէտ առ կէտ կարգացվել է, փոփոխութիւնների ենթարկվել, վաւերացվել եւ հրատարակվել: Ո՞վ է տեղեկագիր համար պատասխանատուն, եթէ դա մէջ լինի ամեն բանի քննարկութեանից, ինչպէս որ կարծում է պ. Չալխուչեան, անշուշտ հոգաբարձութիւնը: Բայց պ. Չալխուչեանը մեղադրում է Մուշեղ վարդապետին եւ միմիայն Մուշեղին: Դա անուշադր անարդարութիւն է:

Ապա պ. Չալխուչեանը յայտնում է, որ հ. Մուշեղ «գովել, բարձրացրել, փառաբանել է» տեղեկագիր մէջ ինքն իրան: Այդ տեղեկագիրը ուղարկված է նաեւ «Մշակի» խմբագրութիւն: Դիտար չէ ստուգել, որ ոչ մի գովեստ կամ փառաբանութեան խօսք չը կայ դրա մէջ, այդտեղ գովված, փառաբանած, բարձրացրած են ամենէն է միայն երկու տեղ՝ նրա արած երկու առաջադրութիւնների առիթով, որոնց լուսաբանութիւնը պ. Գ. Չալխուչեանը բոլորովին սխալ կերպով է անուշադր Անա խմբից: Հոգաբարձութիւնը միշտ ջանաւել է եղել դպրոցի համար եկամուտի նորանոր աղբիւրների գտնելու: Մուշեղ վարդապետը մի քանի անգամ ցոյց է տուել վարդապետի աղբիւրներ հոգաբարձու պ. Ա. Սարթիկեանին էլ մատնացոյց է արել մայրաքաղաքի եկեղեցիների վրա՝ առաջարկելով ում որ պէտքն է դիմել Անա խմբի, որ դպրոցին տուած տարեկան նպաստն աւելցնեն: Հոգաբարձութիւնը հ. Մուշեղին ինչո՞րեք համանման խնդիրների մասին մի առանձին գեկուցումն անել ժողովին, իսկ մինչ այդ որոշեցին, որ հոգաբարձուները նախաձեռնելու են ծանօթների միջոցով հող պատրաստել իրանց առաջարկը Պետերբուրգում ընդունելութիւն գտնելու համար: Հող, ժողովների միշտ ներկայ է եղած նաեւ դպրոցի պ. տեսուչը եւ տեղեկակ նրա գիտատեղութեան: Արդէն ամեն բան պատրաստ էր, որ մի օր պ. տեսչի հետ խօսելով եւ նրան խորհուրդ տալով, որ ինքը գիտէ Պետերբուրգ իշ. Աբամիլիք-Լազարեանին եւ ինչո՞ք նպաստն աւելցնելու մասին կարծում էր, թէ գործն աւելի կարճ միջոցում գլուխ կը գայ, քան թէ թեմիս Առաջնորդի միջնորդութեան դիմելով, ինչպէս որ որոշել էր հոգաբարձութիւնը: Պ. տեսուչն այդպէս էլ արեց եւ մի ընդարձակ գեկուցացրել ուղարկեց Մայրաքաղաքի եկեղեցական խորհուրդը, լսելով իշ. Աբամիլիք-Լազարեանից առաջարկը եւ պ. տեսչի գեկուցացրել, անաւարար է համարում այդ, եւ սակայն կարեւոր չէ դատում բանակցութիւնը շարունակել պ. տեսչի հետ, հապա Առաջնորդի միջոցով նորից տեղեկութիւններ է խնդրել հոգաբարձութիւնից: Հոգաբարձութիւնը հարկաւոր տեղեկութիւններ ուղարկում է Առաջնորդին եւ նրա միջոցով էլ տեղեկութիւն ստանում, թէ նպաստի ցափա աւելացրած է: Անա եղելութիւնը Բայց այստեղ նկատելու մի հանգամանք էլ կայ: Պ. տեսուչը իր արածը յայտնեց հոգաբարձութեան: Ինչ դուրս կը գար, եթէ, չը նայելով դրան, հոգաբարձութիւնը իր որոշումը գործադրէր եւ ինչն

դու այժմ կը տես... Պէրկէլէ, բաւական կօզակը մաքուր ֆիննեթին, ցոյց տալով բոնուցը: Ախր ինչպէս այդպէս հայհոյում ես, եղբայր. Ես հօ գող չեմ... Վախառուն մի քան մարիկ համար ինձ բանտարկել է տուել... իսկ դու քո տուած ծխախոտի փողարէն կը ստանաս, եւ դու փողը այստեղից կաշառվում... Եւ արած կօզակը մնացել էր կանգնած, չիմանալով ինչ անել, իսկ Հէյկի Հիւտօնէնը շարունակեց: Մի ականջ զիւր, է, եղբայր... Ես քեզանից շատ չեմ ուզում, միայն մի չիբուխի համար... Պէրկէլէ, նորից բաւական իվանը, բարձրացնելով հրացանը: Տէր Աստուած, ինչպէս է հայհոյում. Ես ոչ մի վատութիւն չեմ անում: Էհ, դու ի՞նչ տեղից մարդ չեմ սպանի: Ես Պիկէմէկեցի Հէյկի Հիւտօնէնն եմ... Կօզակը ոչ մի խօսք չէր հասկանում: Թէեւ ծերունին մի այնպիսի բարի դէմք ունէր, որ նրան տեսնելու մեծ ոճրագործի տեղ չէր ընդունում էր պահպանին: Որ եւ է կերպով յարաբերութիւն ունենալը բանտարկեալների հետ խստիւ արգելված էր, եւ եթէ այժմ նրան տեսնէին, ամենաքնքշող քան եւ չորս ժամ զընդամենը, որ չէր սահմանափակվել միայն մի պատկերով: Իվանը լաւ էր ծանաչում իր գնդապետին: Նա վերջին ջանքը գործ դրեց, հրացանը ցած դրաւ եւ սկսեց երկու ձեռքը շարժել, աւստ, կով քնչիւս լինէր եւ բղաւեց.

էլ իր կողմից, Առաջնորդի միջոցով, դիմելով խորհրդին եկեղեցական խորհրդին. հոգաբարձութիւնը բարեւոք համարեց լուր եւ պ. տեսչի վարկը կասկածելի չը կացուցանել: Տեղեկակ մէջ այս ամենը չը կայ, ի հարկէ, բայց կայ կանը եւ այն պ. տեսչի համար աւելի նպաստը գոյնով նկարագրած:

Ինչպէս տեսնում էք, այստեղ մասնաւոր եւ մեղաւոր, որ պ. Չալխուչեանը, ձեռնարկութեան խնդիր յարուցանելով, վատաբանում է Մուշեղ վարդապետին: Այնուհետեւ պ. Չալխուչեանը դպրոցի Գ. ի կառուցման առիթով յայտնում է, թէ գործը երկու տարի առաջ գլուխ կը գար: Մուշեղ վարդապետը բարեգործական ընկթեան անդամների անհամակրութիւնը չը լէր: Սա արդէն հիմնովին սխալ է: Անա գերորդ տարին է, որ ես հոգաբարձու եմ օրով մի քանի անգամ յարուցել էր միշտ էլ անաշուղ եւ ունեցել, որովհետեւ բեգործական ընկերութիւնը մերժել է եւ արդէն նպաստ տալ: Ինչու է մերժել միմիայն դէպք մերժելու պատճառը Մուշեղ վարդապետի համակրութիւն եւ յարգանք չը լիւր չէ, քանի որ նա միայն 3 տարի է, որ տեղ պաշտօն է վարում եւ նրա օրով միայն մի անգամ է յարուցված եւ մի ընդունված բարեգործական ընկերութեան հանուր ժողովի կողմից:

Բայց ինչու ուրեմն բարեգործական ընկերութիւնը մերժում էր նպաստ տալ: Դրա պատճառը ընկերութեան նախագահն էր նայելով խորհրդի բոլոր անդամներին կրթեան, չէր թոյլ տալիս խնդրել որոշելու: Մնչու չէր պ. Չալխուչեանը շատ լաւ ինչիւր կը լինի նախագահի ղեկը: Խորհրդին ներկայ էին, ի միջի այլոց, դպրոցի պ. տեսուչն ու օգնականը, եւ ոչ մի խօսք չը գտան յօգուտ դպրոցի: Երեւի պ. Գր. Չալխուչեանը մոռացել էր պար, գուցէ մոռացած լինի նաեւ. այլը, թէ երբ ընկերութեան ընդունուելով, վրա է պ. Միսա Բերեքեանը առաջարկելով դպրոցին 15,000 ռ. նպաստ տալ, պ. տեսուչը իր 800-ը դրաւ եւ յայտնեց, որ շատ էր համաձայնի 10,000-ի խնդրի դէմ: Այն էլ եթէ ժողովը միաձայն ընդունէ ինչ վերաբերվում է այն խնդրին, թէ երբորդ յարկի կառուցման համար հաւելած միջոցները պ. տեսուչն է հաւաքել: Մուշեղ վարդապետը ուզում է ինքն մարսել—դա բոլորովին անհասկանալի է: Իրտ է, պ. տեսուչը բաւական մեծ տանք ունի դրա հաւաքելու գործում: Հոգաբարձութիւնը չի ցանկանալ այդ բայց հոգաբարձութեան հրատարակած կազմի մէջ հոգաբարձութիւնը լոկ իր կալուածները է յայտնել պ. տեսչին եւ ծանց, որոնք աշխատել կամ նուէրներ են իսկ նուիրատուների ցուցակը յետոյ պիտի հրատարակէ:

Հոգաբարձու Կարապետ Խոճապետ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մտադրութիւն կայ ներքին գործերի նիստերում մէջ հիմնել մի նոր գիտական դէպարտամէնտ, որի իրական երկարվելին գիւղացիներին վերաբերող գործերը Յայտնի է, որ այդ

—Պէրկէլէ, Պէրկէլէ Պէրկէլէ... Բայց կօզակի ծաղրալի չարժուանք պէս ուրախացրին ծեր գիւղացուն: —Ինչ մասխարա բաներ ես անում, սպանում էի: Կարացանովը, իսկ այժմ չում ես գծի պէս. դրա փոխարէն լաւ նի, որ մի քիչ ծխախոտ փոխ տա... Իվանը նորից վերցրեց հրացանը: —Էհ, էլի սկսեցիր Հերիք լաղալ: Նովը... ինչ ես ասում... Զեմ տալիս: մարդասպան եմ, ոչ էլ գող. ես Հէյկի նէնն եմ, Պի... Հէյկի Հիւտօնէնը յանկարծակի զարթոյնաւ... Կօզակը, համբերութիւնը հատաւ: րէն լեզուով հրամայեց վերջին անգամ լսել վեր. բայց տեսնելով ծերունու յայտնադրութիւնը, մի լաւ դաս տալու համար բռնեց հրացանը եւ կրակեց: Հէյկի Հիւտօնէնը, իր գիւղի անտառ թունդներին, վայր ընկաւ մէջքի վրա մի ծպտուն հանելու: Գնդակը քերելով պատուհանի մի գնացել, մտել էր Հէյկի Հիւտօնէի վրա: նական դանգը: — Կօզակին դատի ենթարկեցին, արդարացաւ: Բայց Պիկէմէկի գիւղում մի աշխատանքից չարաբոված կին աղբիւր թողնել վեց երեխաներով իր աղքատ իսկ վախառուն երեքը չը տեսաւ: մարի դրամը:

այսմ ցրված են զանազան կենտրոնական հիմ-
նարկութիւններ մէջ:

Թիֆլիսի վաճառականական դասակարգի ընդ-
հանուր ժողովը, որ տեղի ունեցաւ մարտի
17-ին, որոշեց առաջիկայ ուսումնական տար-
վայ սկզբին բանալ առեւտրական ստորնակարգ
ուսումնարանի առաջին երկու դասարանները
ուսումնարանի պահպանութեան համար վա-
ճառականական դասակարգի միջոցներէն նշա-
նակել 8,875 ռուբլի: Այդ ուսումնարանի կա-
նոնադրութիւնը արդէն հաստատված է ֆի-
նանսներ միջնորդող կողմից եւ ստացված է
Թիֆլիսում:

Գործարանական աւագ վերատեսուչ ինժեներ
գործարաններէն է սկսել Թիֆլիսի ուսումնական
հետ Թիֆլիսի շրջանում եւս գործարանա-
կան ինսպեկցիա մտցնելու եւ նրա հետ կապ-
ված մի քանի հարցեր պարզելու համար:

Մայրաքաղաքի լրագրիւնները հաղորդում են,
որ երկրորդ ժողովի միջնորդութիւնը մօտ
պարտուս պետական խորհրդի ընտելութեանը
կապարկէ մի օրինակ, որով փոփոխվում
են մասնաւոր անձանց արքունի հողաբաժիններ
կանոնները այգեգործութեան եւ
գործարանութեան համար: Այս նոր կանոն-
ները իբրեւ փորձ, կը գործադրվեն կովկասում
եւ իրերս, Տաւրիկեան, Եկատերինսույսի,
Բասարաբայի ու Աստրախանի նահանգնե-
րում: Արդեւական հողերի կապալատուներին
արդեւ կը տրվի, միջնորդի թույլտուութեամբ,
որովհետ յանձնել իրանց հողաբաժինները եւ
անկէ քան, իբրեւ սեփականութիւն, հատուցա-
նակ վճարը մաս առ մաս՝ 37 տարվայ ընթաց-
քում:

Սրէկ Բագուից Թիֆլիս եկաւ յայտնի օպե-
րայի եղբի միջոցով, որ Թիֆլիսի արքունի
խորհրդի վարչութեան կողմից հրաւիրված է
մի քանի ներկայացուցիչներ մասնակցելու այդ
խորհրդում: Առաջին անգամ Թիֆլիսի բնի զուրս
կը գալ երկուշաբթի, մարտի 25-ին, «Ռոսիս-
ե Ժուրնալում» օպերայում:

Ու. Ա. լրագրի ասելով, կառավարութեան
կազմակերպութեամբ դադարեցրած «Россиа» լրա-
գրի բաժանորդները այս տարի նրա փոխարէն
կը ստանան «Новості» լրագրի առաջին հրա-
պարակութիւնը:

Մայրաքաղաքի լրագրիւնների ասելով, Պետեր-
բուրգի ֆրանսիական գաղութը պատրաստու-
թիւններ է տեսնում կազմակերպելու մի
խալական զբօսանք, որից գոյացած եկամու-
տը կը յատկացվի Շամախու երկրաշարժից
վնասվածների օգտին:

Պետերբուրգի պոլիտեխնիքական ինստիտու-
տի բացումը, լրագրական լուրերին նայելով,
խառնակված է անորոշ ժամանակով:

«Воскрес. Вѣд.» լրագրի հաղորդում է, թէ
Թիֆլիսի դատաստանական պալատի նախագա-
ւոր ժամանակներում գիւնել է Մօսկվայի
դատաստանական շրջանի վարչութեան՝ դա-
տաստանական քննիչի տեղեր առաջարկելով
քանկադոներին Անդրկովկասում: Լրագրի ասե-
լով, դատաստանական քննիչի բաց տեղերի
թիւը Անդրկովկասում հասնում է 50-ի: Սա-
նակ Մօսկվայից 3 հոգի միայն ցանկութիւն
լրանցելու ծառայելու մեր երկրում:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՆԱԽԱԳԱՐԱՍԱՆՆԻԺ

Թաւրիզ, մարտի 7-ին
Մի խոսելիքէն ոյժ էլ պակասեց Թաւրի-
զի մասին 5-ին, կէսօրի մօտ, իր տան սենեա-
նի մէջ կեանքին վերջ տուեց Տիգրան Վար-
դանիսեան: Այս քննիչի տեղեր առաջարկելով
քանկադոներին Անդրկովկասում: Լրագրի ասե-
լով, դատաստանական քննիչի բաց տեղերի
թիւը Անդրկովկասում հասնում է 50-ի: Սա-
նակ Մօսկվայից 3 հոգի միայն ցանկութիւն
լրանցելու ծառայելու մեր երկրում:

Բժիշկներ եւ մի քանի բարեկամներ համուժ-
են, դուռը կտրելով ներս են մտնում եւ ան-
միջապէս փոխադրում են մի ուրիշ սենեակ եւ
այնտեղ 5—6 ժամ աշխատում են ուշքի բերել:
հարկաւոր տեղեր խփելով եւ արուեստական
չնշառութիւն կատարելով:

Այս դէպքը խորապէս ազդում է հէգ երկուս-
տարդի վրա եւ ա միջամտողներին է մատն-
վում:

Բարեկամները թէեւ աշխատում են նրան մե-
նակ չը թողնել եւ մեղամաղձոտութիւնը մեղ-
մացնելու միջոցներ հայթայթել, սակայն իդուր,
նա վերջապէս յարմար առիթ գտնելով գործա-
դրում է իր սեւ մոտեմուր, ծառայի տնից
բացակայ եղած միջոցում: Անգլիական կոն-
սուլատի կողմից կնքվում են տունը եւ գրա-
սենեակը ու մարմինը փոխադրվում է եկեղեցի:
Երէկ էլ տեղի ունեցաւ թաղումը արդային դե-
րեզմանատան մէջ:

Հանգուցեալը ընկի եօզղատցի էր, 20 տարե-
կան հասակում գնացել էր Ամերիկա եւ այն-
տեղ գորգի առեւտրով զբաղվելով իր համար
բաւական լաւ դրեք էր ստեղծել: սակայն մի
քանի տարի առաջ Ամերիկայում իր գորգերի
վաճառատունը այրվելով, ապահովագրած չը լի-
նելու պատճառով, մի րօպէում 15 տարվայ
աշխատութեան արդիւնքը փչացել էր եւ ինքը
ընկել էր պարտքի տակ: Լինելով մի շատ ազ-
նիւ եւ պատուաւիրողի մարդ, նա կրկին աշ-
խատել էր փող չափել եւ վճարել էր ամբողջ
պարտքը:

Գրեթէ երկու տարի առաջ Ամերիկայից տեղս
եկաւ իբրեւ ներկայացուցիչ Կարագէօզեան տան,
եւ իր ազնիւ բնատրուութեամբ ունեցաւ բազ-
մաթիւ համակրողներ, յարգողներ եւ անկեղծ
բարեկամներ:

Հէգ Վարժապետեան, 16 տարի Ամերիկայում
ապրելով, իւրացրել էր ամերիկացիների ամենա-
լաւ եւ մաքուր կողմերը: մի ճշմարիտ ջնասուր-
էն էր, իրան զիմուքները ձեռնառնայն յետ չէին
դառնում, հասնում էր բոլորին եւ չորս կողմ
բարիք էր սփռում, տալիս էր առատօրէն հա-
սարակական հաստատութիւններին եւ օգնում
էր քաղաքներում կարօտներին:

Անգլիերէն լեզուին քաջ հմուտ լինելով, մի
ամերիկացի օրիորդի հետ հայեւհինց անդլիե-
րէնի էր վերածել մեր ազգային երգերից եւ
բանաստեղծութիւններից շատերը: նա ամերի-
կայի առաջնակարգ թերթերում հայկական
խնդրի մասին գրել է բազմաթիւ յօդուածներ
եւ ամենամեղ թիւերում իր ամերիկացիների դէմ
միշտ պաշտպանել է հայկական դատը եւ կծու
ու փաստացի յարձակողականներով ջախջախել
է նրանց գրուածքները:

Հայ եւ անգլիական գրականութեան սիրա-
հար էր, ձեռքից բաց չէր թողնում մանաւանդ
Շէքսպիրի հեղինակութիւնները, գրեթէ գոց
էր արել Պարսկերէնի էլ բաւական հմուտ լի-
նելով, կարեւոր հեղինակներից անգլիերէնի էր
թարգմանում զանազան կտորներ:

Երկու ողբացեալ Տիգրան Վարժապետեան
հազիւ լրացրել էր 37 տարին եւ շատ փայլուն
մի ապագայ էր պատրաստ նրա համար: իր
բարեկամները, մանաւանդ Եօզղատուժ գտնվող
ընդրը աշխատում էին նրան ամուսնացնել եւ
ինքն էլ ամուրի կեանքից ձանձրացած, ցանկա-
նում էր ամուսնանալ եւ արդէն իսկ մի քանի
օրիորդների մասին բանակցութիւններ էին տե-
ղի ունենում, երբ պատահեց նրա այս եղբ-
նական մահը: Անբողբ երիտասարդ...

Գովո. Կ. Փաշայեան

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Europe Orientale» լրագրի թղթակիցը
հաղորդում է Մօֆիայից, թէ մակեդոնական
կօմիտէտի նախկին նախագահ Սարաֆով երեք
շաբաթ առաջ մօտ կէս միլիոն ֆրանկ է պա-
հեստի գրել Օդէսայի բանկում: Ենթադրում
են, որ այդ գումարի մէջ է եւ այն դրամը, որ
ամերիկացիները իբրեւ փրկանք վճարեցին
միս Սոմոն համար: Բօլշաքայում հետզհետեւ
համոզվում են, որ ամերիկական միջնորդա-
նուն յափշտակող աւաղակները պատկանում
են Սարաֆովի խմբին: Բօլշաքայի կառավա-
րութիւնը, թղթակցի տեղիով, վարդապետ
այդ բանը, բայց չէ հայածում Սարաֆովին եր-
կու պատճառով, առաջինը՝ որ աւաղակները
ոչինչ չեն արել բօլշաքայի հողի վրա եւ
երկրորդը՝ նա երկու է կրում, որ Սարաֆովի
դէմ ձեռնարկելի միջոցները կարող են ապըս-
տամբութիւն յարուցանել ժողովրդի մէջ:

Գերմանական եւ աւստրիական լրագրիւնները
մանրամասն կենսագրական տեղեկութիւններ
են հաղորդում մօտ ժամանակներում վախ-
ճանված ունգարական պետական գործիչ Կօր-
ման Տիստայի մասին: Նա ծնվել է 1830 թվին
Ունգարայում, կալվինական դասնութեան

պատկանող մի հարուստ ընտանիքի մէջ: 1848
թվին աւստրիայում ուսումը՝ Տիստա ծառայու-
թեան մասն ժողովրդական լուսաւորութեան
միջնորդութեան մէջ: Ունգարական յեղափո-
խութեան ժամանակ նա պատերազմում էր իր
երկրի անկախութեան համար: 1861 թվականին
Տիստա ընտրվեց պատգամաւորների ժողովի
անդամ եւ առժամանակ հրաժարվեց մասնակ-
ցել նրա նիստերին, որպէս զի կարողանայ ա-
զատօրէն բողոքել աւստրիական քաղաքակա-
նութեան դէմ: Ապա Տիստա յանձն առաւ ձա-
խաղողութեան կենտրոնի ղեկավարութիւնը եւ
գլուխ կանգնեց ուլտրանացիօնալիստների դի-
մադրական կուսակցութեան՝ դուալիստական
պայմանագրութեան եւ այն պետական գործիչ-
ների դէմ, որոնք պաշտպանում էին այդ պայ-
մանագրութիւնը: Միայն 7 էկի եւ ապա Անդ-
րալի դէմ 1875 թվին Տիստա ներքին գործե-
րի միջնորդի պաշտօն ստացաւ Վենկզէյի մի-
նիստութեան մէջ եւ նոյն թվականին էլ
դարձաւ առաջին միջնորդ ու պահեց այդ
պաշտօնը իր ձեռքում մինչեւ 1890 թվականը:
Այդ ժամանակվայ ընթացքում Տիստան ահագին
ազդեցութիւն ունէր Ունգարայում: Աւելի
քան որ եւ մէկը իր նախորդներից նա աշ-
խատել է ամբողջով Ունգարիայի պետական
կազմը: Նա ոչ մի ջանք չէր ինչպէս ունգա-
րացիներին տալու բացարձակ գերակշռող դիրք
պետութեան մէջ եւ հպատակեցնելու միւս
ազգութիւնները կրօնաստեղծներ, սերբերին, ինչ-
պէս նաեւ ռումիներին ու սաբօնացիներին:
Ինչ վերաբերում է նրա քաղաքականութեան
Աւստրիայի վերաբերմամբ՝ պէտք է ասել, որ
նա չէր կուսակցի էր աւստրո-ունգարական
համաձայնութեան վերանորոգման: Նա երկար
ժամանակ ջնքը կուսակցից էր հեռւ: Պրոսիայի
ու Գերմանիայի Տաւնեհինց տարի տեւող
պարլամենտական գործունէութիւնից յետոյ
Տիստա թողեց իր պաշտօնը՝ անկախ կուսակ-
ցութեան ետնորուն յարձակումներից եւ այն
անկարգութիւնների պատճառով, որոնք տեղի
ունեցան պարլամենտական ընտրութիւնների
ժամանակ: Բայց եւ այնպէս Տիստա շա-
րունակում էր առաջին դերը կատարել
ազատամիտ կուսակցութեան մէջ, մանա-
ւանդ Բանֆիի միջնորդութեան ժամանակ:
Տիստայի բնաւորութեան գլխաւոր ցանկանիչ-
ներն էին նրա անյողգող կալվինականու-
թիւնը եւ ունգարաւարութիւնը: Բնորոշ են
նոյնպէս նա սէրը դէպի գերմանացիները եւ
հակաֆրանսիական ու հակառուսական ձգը-
տումները:

«Temps» լրագրի Հոմի թղթակիցը հա-
ղորդում է մարտի 10-ից, որ Պապը պատ-
րաստվում է հրատարակել մի կոնգրակ, որը
թէպէտեւ նշանակվում է կաթօլիկ աշխարհի
համար, բայց յատկապէս կը վերաբերի ֆրան-
սիային: Պապը դիտաւորութիւն ունի ապա-
ցուցանել այդ կոնգրակի մէջ, որ կրօնը անհրա-
ժեշտ է հասարակութեան առաջադիմութեան
համար: Կոնգրակ խնամքով կը թարգմանվի
ֆրանսերէն եւ կուղարկվի ֆրանսիական բոլոր
եպիսկոպոսներին:

«Berliner Tageblatt» լրագրին հետագ-
րում են, որ Մէկկա գնացող ուսուսուորների ընդ-
հանուր թիւը 210,000 է եւ նրանց մէջ տա-
րածված է խօսքաւ Օրական 300-ից մինչեւ
500 մահվան դէպքեր են տեղի ունենում: Վա-
խանիւն են, որ խօսքան աւելի եւս կը տա-
րածվի, երբ ուսուսուորները ձեռքով կը հասնեն
—Նիւ-Եօրկից «Berl. Tag.» լրագրին հետագ-
րում են, որ Կուրայի նոր հանրապետութիւնը
կը բացվի մայիսի 1-ին: Ամերիկական բոլոր
երկրապահ զօրքերը այդ ժամանակամիջոցում
պէտք է հեռանան կղզուց:

«Berliner Tageblatt» լրագրին գրում են,
որ Անգլիան մեծ ջանքեր է գործ զնում դի-
մադրելու ուսուսող ազդեցութեան աւարտմանը:
Պարսկաստանում եւ այդ կողմից նրա ջանքերը
ապարդին չեն անցնում: զրա ապացոյցն է
նորերում: Լոնդոնում հրատարակված անգլո-
պարսկական պայմանագիրը, որով Պարսկաստա-
նը պատրաստվում է անգլիական հսկողութեան
տակ երբեքի հեռագրական գիծ անցկացնել
Կալանից, Երզնի եւ Գիւրմանի վրայով, դէպի
Բէլուշիստան: Այդ հեռագրաթիւնի միջոցով յա-
րաբերութիւնների նոր ճանապարհ է կազմվում
Հնդկաստանի եւ Եւրօպայի միջեւ: Պարսկաս-
տանը կապվում է տալիս այդ գիծը հնդկա-եւ-
րօպական հեռագրական ընկերութեան:

«ՄՇԱԿԻ» ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՌՈՒՄԱՑ ԳՈՐԴՆԱԿԱՌԻԹԻՆԵՐ

18 մարտի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Ապրիլի սկզբում ճանապարհ
է ընկնում դէպի Բալկանեան պետութիւնները
լեւնային ինժեներների մի յանձնաժողով տե-
ղական շուկաներն ուսումնասիրելու եւ իմա-
նալու համար, թէ արդեօր հնարաւոր է ար-
տահանել այնտեղ քարանձախի եւ թուղ:

ԽԱՐԿՈՎ. «Харьк. Губерн. Вѣдомості»
լրագրում տպված է հաղորդագրութիւն Բօգո-
տովսկից. «Մարտի 3-ին տեղի ունէր թեմա-
կան միասնէր Բօգովսկովի գրուցարարութիւնը
զրուցատրութեան վերջում եկեղեցում ներկայ
եղողները յարձակեցին շուռնոյթանների վրա,
չտունդիսներին մի քանիսները թեթեւ ծեծ

կերան: Ոստիկանութեանը աջողկեց զսպել տա-
րիւրը»:

ԽԱՐԿՈՎ. Նահանգական դատարանը վճեց
անանկ համարել մեռած Ալէքսանդր:

ՅԱՐԻՑԻՆ. Տեղի ունեցաւ «Սվետոսլավ» եւ
«Կենեագինեա» շոգենաւերի մէջ ընդհարում:

ՄՕՍԿՎԱ. Ընդհանուր շտաբի օֆիցէրները
երէկ ճաշով պատուեցին Նրեւելքից եկած Ֆը-
րանսիական զնապետ Մարշալին, կապիտան
Սօլաժին եւ կապիտան Ալէքսին: Ֆրանսիական
ընդհանուր շտաբի հրամանատարին հեռագիր
ուղարկեց Պատմական—ճարտ. մէջ Մարշան
խօսեց ուսուսող զօրքի քաղաքործութիւնների
մասին:

ԿԻԵՎ. Թուրքեստանի գեներալ-նահանգապետ
գեներալ Իվանով, չորս օր Կիեւ մնալուց յետոյ,
ճանապարհ ընկաւ Տաշկէնտ:

ԽՐԻՍՏԻԱՆԱ. «Րիտցաուր» գործակալութեանը
պօստով հաղորդում են մարտի 15-ից, որ պայ-
մանագիր է կապված Նարվիկից մինչեւ չվէզա-
կան սահմանը երկաթուղի շինելու համար:
Մի ուրիշ ճանապարհ, որ պէտք է միանայ
հիւսիսային չվէզականի հետ, կաւարտվի նոյն
ժամանակամիջոցում:

19 մարտի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Թագուհի Կայսրուհի Ալէք-
սանդրա Ֆէօդօրովնա, Մեծ-Իշխանուհի Ելիզա-
վետա Ֆէօդօրովնա ուղեկցութեամբ, այցելեց
ստալիսագործական—արդիւնաբերական ցուցա-
հանդէսը: Այն մասնաժողովը, որ գտնվում է
գաղտնի խորհրդական Անդրայի նախագահու-
թեան տակ եւ որ քննում է կրթական—դաս-
տիարակչական գործի կազմակերպութեան եւ
միջնակարգ դպրոցի բնօրինակ հետ կապ ունե-
ցող հարցերը, կարծիք յայտնեց, թէ ֆիզիքա-
կան վարժութիւնները պէտք է տեղի ունենան
ամեն օր, դասամիջոցների ժամանակ: Եւ եթէ
հնարաւոր է, բաց տեղում Պէտք է հոգ տա-
նել հիմնելու մի առանձին ինստիտուտ, ուր
պատրաստվէին ֆիզիքական վարժութիւնների
մասնագէտ ղեկավարներ:

«Торгово-Промышленная Газета» հաղոր-
դում է, թէ երկրագործութեան միջնորդ Եր-
մօլով ընտրված է գիտութիւնների ֆրանսիա-
կան ակադեմիայի թղթակից անդամ:

ՍԻՄԲԱ. Փննջափում ժամտախտ է տարած-
ված. միջին թիւով իւրաքանչիւր ամիս մեռնում
են 70,000 մարդիկ: միջոցներ են ձեռնարկված,
որ հիւանդութիւնը չանցնի Սիմպա:

ԲԵՐԼԻՆ. Մեռաւ յայտնի կաթօլիկական պատ-
գամաւոր Լիբէր:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Շաղկ-Բուրգէրի ջանքերը բա-
նակցութիւններ սկսելու Շտէյնի հետ աջողու-
թիւն չունեցան:

ԿԻԵՎ. Շտալա-կապիտան Սօֆրօնով ատրճա-
նտիկ երեք զնապի արձակեց պօղպօրուչիկ
Գրօզուկու վրա, որը մի քանի րօպէից յետոյ
վախճանվեց: Ենթադրում են, որ սպանութեան
պատճառը սիրային է:

ՄՕՍԿՎԱ. Երբ աւագ-ոստիկանապետը ըն-
դունում էր խնդրատուներին, մի խնդրատու
կին կամենում էր ատրճանակ արձակել գեներ-
ալ Տրէպօլի վրա, բայց ատրճանակը չը բաց-
վեց, յանցաւորը ձգրակալված է. նա տնային
սուռցիչուհի է Ալլաքա աղանաւում:

ՏՎԵՐ. Տվէրի բնագէտների ընկերութեանը
յանձնված են մամոնտի մարմնի մասեր, որի
ամբողջ կմախքը գտել է մի դիւղացի Նօյ-
տարուսկեան գաւառում, հինգ արշին խորու-
թեան մէջ:

ՊԵՐՄԱ. Դօլիսայի եւ Աուէրի համերգը,
Միկլայչիսկու մասնակցութեամբ, ուսական
դեսպանատան մէջ, փառաւոր աջողութիւն ու-
նեցաւ: Ներկայ էին զիւլյոմախական մարմինը
զեսպան Ջինօվիկի հետ միասին եւ թիւրքա-
կան բարձրաստիճան պաշտօնականը:

ՏԻԻՄԵՆ. Գտնված է արձաթեայ փողեր կեղ-
ծելու գործարան, որ սկսել է իր գործունէու-
թիւնը 10 ամիս առաջ:

ՕՐԵՍՍԱ. Ձերբակալված է մի ոմն Գօպալ,
որ ուղարկել է Ռուսաստանի զանազան տեղե-
րը ժամացոյցների եւ ոսկեայ իրեղէնների՝
«Մանյուրի» կոչվող խառնութի պրէյսով:
բանաներ, որ իբր գոյութիւն ունի Օրեսա-
յում, ուր իսկապէս չը կայ այդպիսի խա-
ռնութի: Նրա բնակարանում գտնված են շատ
նամակներ պատուէր տուողներին, մինչեւ ան-
գամ Սիբիրից եւ դրամի ու պօստային ծանու-
ցագրեր:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Թագուհի Կայսրուհի Ալէք-
սանդրա Ֆէօդօրովնա եւ Մեծ Իշխանուհի Ելի-
զավետա Ֆէօդօրովնա այցելեցին Իսակիսկի
տաճարը:

ԽՈՐԱԳՐԻ ԱԼԷՔԱՆԴՐ ԲԱՄԱՆԹԱՐ

Հրատարակիչներ՝ ԹԱԳՈՒՆԻ ՏԻԳՐԱՆ

ԹԻՖԼԻՍԻ Կենտրոնական Գրախառնանոցում

վաճառվում են

ՓԱՍՍԱԶԱՆՆ Վ., Էմմա, վէպ ժամանակակից բարքերից, Թիֆլիս, 1901 թ. դ. 1 ր.
 ԲՈՏԻՆՆԱՆ Վ. տիկ., Գործնական խոհարարական գասագիրքը, Թիֆլ., 1901 թ. դ. 1 ր.
 ՄԵԼԵԱՆ ՄԵՍ. ԲԱՆ., «Բանաստեղծական խնդիր չուրջը, Թիֆլիս. 1901 թ. դ. 50 կ. Եւ մի
 թիվից ռուսագրութեամբ», Բախուս, 1901 թ. դ. 10 կ.
 ՄԷԼԻԻ-ԱԶԱՐԵԱՆՑ ԹԱԳՈՒՆԻ, Թարգմ., Բարոյախօսութիւն զկանանց, Պոլիս, դ. 1 ր. 20
 ՊԵՇԵՆՆԱՆՑ ՊԵՐՃ, Աքերզէլ (պատկեր) — 25 կ., Նա (պատկեր) — 20 կ., Միքէլ աղիւնց Այ
 (զրոյց իրական կեանքից) — 20 կ. Եւ Յունու՛մ, վիպակ — 1 ր.
 ԴՈՒԲԵԱՆ, ՊԵՏՐՈՍ, Բանաստեղծութեանը, Ժողովածու — 30 կ.

ՄԱՆԴԱԿՈՒՆԻ ԳՐ. ՔԱՀ., Ոսկի մարեկամ—Էփրեմյան—Երազագիրք, ր. տիպ. Դ. 2 ր. 7
Դրամ! Въ Тифлисъ, въ Центральную Книжную Торговлю. (4) 1

0 0 0 S 11 7.4

Նախարարի նախնական ընկերությունը պատիւ ունի հրապարակու բաժնետերերին բարի ներկայ գտնվել ընկերության Ընդհանուր Ժողովին, որ կայանալու է ներկայ մարտ ամսի 15-ին, Բազում բարձրագույն առնչություններով 10-ին, նախկին, ամսին 10-ին չը կայացած ժողովի Զարգումների ներհան

1901 թվի տարեհաշիւը:
Վերաատու գիշ մասնաժողովին ընտրութիւնս
Ընկերութիւնն ակցիօնորական դարձնելու հարցը:
Ընդ տիրն յայտարարութեամբ է, որ Ընկերութեան պայմանագրի § 17-ի համաձայն, ^{որ}
օրինաւոր կը համարվի, չը նայած ներկայ գտնվող բաժնետէլերի թւին: ³

ԳՈՒՏՏԵՆՔԵՐԳ ԳՐԱԽԱՆՈՒԹՈՒՄ
Վ ա ճ ա ո Վ ու Մ Է Ն

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ Երբ-Ջոզպայի աշխատութիւն պ. Յ. Տէր-Յարութիւնեանցի, երկու հատոր
» Հայոց երգագիր Ամս դասաւարարկութիւն մանկանց, Գ. Պատկանեանի—4
» Հայոց, սկզբից կիսին մեր օրերը, Ստ. Պալասանեանի 1 ր. 50 կ.
» Հայոց գրականութեան, Ստ. Պալասանեանի, կազմած—85 կ.
» Հայոց Մովսէս Սորենացու աշխարհ. Թարգ. Սորեն Ստեփանէի—1 ր.
» Ընդհանուր, Պ. Մովսէնեանցի, երկու հատոր—1 ր. 80 կ.
» Հայոց, Հ. Հ. Թէրճիմանեանի, պատկերազարդ—50 կ.
» Հայոց, Գրաբազանեանի, չորս հատոր—4 ր.
» Ամենայն Հայոց կաթողիկոսները եւ Կովկասեան հայերի 19-րդ դարու, հատոր, աշխատութիւն Ալ. Երկցեանի—4 ր.

» Լեւոնդեղաց մեծ վարդապետի հայոց—2 ր.
» Տիեզերական Ստ. Տարոնեղոյ Ասողկան—2 ր.
» Ագաթանգեղոսի—1 ր.
» Ներսիսեան դարձող Ստ. Մալխասեանց—բաժանվող մեծ քրի:

» Սերգեյովի եւ Մ. Նորենացի, Մա. Մախասանյանի 40 կ.
» Աղունից երկրի, Մ. վարդ. Բարխուդարեանի—1 բ.
» 75-ամեայ զոյւթեան Ներսիսեան զարոցի, աշխատութիւն Ա. Երիցեանի
» Հայոց, Ուխտանէս եպիսկոպոսի—1 բ. 20 կ.
» Սերգեյովի եպիսկոպոսի Ի Հերակնի—2 բ.

» Հայոց Յովհաննէս Կաթողիկոսի Դրասխանակերտացոյ—3 ր.
» Աղուանից աշխարհի, Մովսէս Կաղանկատուացոյ—2 ր.
» Եղիշէ վարդապետի եւ հայոց պատերազմի համար—60 Կ.
» Փողոտի Հայաստանեայց եկեղեցւոյ, Ա. եպիսկոպոս Միքիթաբեանի—20
» Սամսոն Եղանաւ Սեփեան, Ա. Տէր-Միքեղեանի—1 ր. 20 Կ.

» Առաքել վարդապետ Դարբեցեւոյ—2 ր.
» Եկեղեցական, Սոկրատայ Սքոլաստիկոսի—2 ր.
» Հայկական Տպագրութեան, երկու հատոր, Լէօյի—3 ր.

«ՀԱՅԿԱՅԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ» գրքի պահեստը մեզ մօտ է:
Տպագրութեան էյան ձևով «ՊՕՄՊԷՑԻ ՎԵՐԶԻՆ ՕՐԵՐԸ», լորդ Լեթբրաք, Յ. Միդլանդի եւ «ԿԵԱՆՔԸ ԾՆՎԵՐԻ ԽՈՐԳՈՒՄ» (պատկերազարդ) Լեթբրաք, Ստ. Մալխասեանի:

Тифлиς. Книжный магазинъ «ГУТТЕНБЕРГЪ». Г. Галустяну.
Меликовская ул. № 11.

100

ՄԵԾ ԲԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

տղամարդկանց, կանանց եւ

երիւաների

ՊԱՏՐԱՍՏԻ ՀԱՔՈՒՍՏԷ
Ընդունում ենք, մեզ կտրուե՞րե՞րից, ամեն

տեսակ ՊԱՏՈՒԷՐՆԵՐ (ՅԱՐԱՅԵՆ), որոնց
տացված են արտասահմանեան և ուսումնական ամառ
յալստի գործարաններով:

Մազազինին կից բացել ենք նոր բաժանմունք, բացառապես կանանց վերին ազգաստիճանի համար, լատիժ ամենամեծին տարածում:

ԳՆԵՐԸ ԱՄԵՆՔԻՆ ՄԱՏՁԵՆԻ ԵՆ

ԴԷՆԸ ԷՅՅ ԽՈՒԴԻՎ ԵՐԴԵՈՅՆԵՐ

ԳԵՐՈՒՄՆԱԿԻ ԿՐԹԱՎԵԼՈՒ, ՍՈՒՆ ՔՅԱՎԵԹԵԱՆ Ա. ԳԵՂԵՍ
ԴԵՆՈՒ, ԱՌԱՅԻՆ ԳՐԻՄԱԳՐԱՅԻ ԿԱՆԴԵՍ:

Փ Ն Փ Ր Ի Դ Օ Ն Ե Ա Ն՝

ԿՈՆՅԱՆՏԻՆ ԵՒ ՇՕԿՈՒՆԴԻ ԳՈՐԾԱՐԱՆ ԹԻՖԼԻՍՈՒՄ

Կովկասեան գիւղատնտեսական ցուցանանդէսում մեր պատրաստած ապրանքները ալ

ՄԻԱԿ ՄԵԾ ԱՐԴԱԹԵՍՅ ՄԵԴԱԼԻ
Առանձնապէս յանձնարարում ենք. ՌԱԿԹ-ԼՈՅՈՒՈՒՆ Ի, Կարապէլ «ԻԻԻԼԻԵՆԱՅԱ» եւ ամբ.

Գործարանում աշխատում են մայրաքաղաքի նշանավոր վարպետները
Պատուէրներով հիշել. Թիֆլիս, Պավլովսկայա փողոց, սեփական տուն
Գործարանի հեռախոս № 362, արժանատիակալ հայտարարված № 772:

31-100

Электропечатня Груз. Идат. Т—ва. Б.-Ванис...